

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Zbigniew Nowosielski

Protokolant: sekr. sąd. Ewelina Kasza - Stawiarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jędrzejowie –

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 01.04.2019 r., 29.07.2019 r., 22.01.2020 r., 07.10.2020 r., 07.12.2020 r., 01.02.2021 r., 17.03.2021 r., 21.04.2021 r., 14.07.2021 r. w Jędrzejowie

sprawy :

1. Z. P. s. S. i E. z d. K., ur. (...) w L.,

2. B. P. s. Z. i I. z d. K., ur. (...) w D.,

3. W. B. s. S. i E. z d. M., ur. (...) w G.,

oskarżonych o to, że:

w dniu 31 lipca 2013 roku w J., woj., (...) działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili Ł. Ś. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 93.314,00 złotych w ten sposób, że wprowadzili go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się ze zobowiązania polegającego na zapłacie za zakupiony rzepak,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

orzeka :

I. oskarżonych Z. P., B. P. i W. B. uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im aktem oskarżenia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza każdemu z nich karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. w brzmieniu sprzed zmiany dokonanej ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 roku poz. 369), przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych Z. P., B. P. i W. B. w punkcie I wyroku kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

III. na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierza oskarżonym Z. P., B. P. i W. B. kary grzywny w wysokości po 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 15 (piętnaście) złotych;

IV. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Jędrzejowie) na rzecz adw. K. K. kwotę 1.343,16 zł (jeden tysiąc trzysta czterdzieści trzy złote i 16/100) w tym 23% podatku VAT, na rzecz adw. B. G. kwotę 1136,52 zł (jeden tysiąc sto trzydzieści sześć złotych i 52/100) w tym 23% podatku VAT oraz na rzecz adw. M. W. kwotę 1136,52 zł (jeden tysiąc sto trzydzieści sześć złotych i 52/100) w tym 23% podatku VAT - tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym Z. P., B. P. i W. B. z urzędu;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego Z. P. kwotę 2646,62 zł (dwa tysiące sześćset czterdzieści sześć złotych i 62/100), zaś od oskarżonych B. P. i W. B. kwoty po 1986,52 zł (jeden tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt sześć złotych i 52/100) - na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 695/18	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	Z. P. B. P. W. B.	w dniu 31 lipca 2013 roku w J., woj., (...) działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili	

		Ł. Ś. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 93.314,00 złotych w ten sposób, że wprowadzili go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się ze zobowiązania polegającego na zapłacie za zakupiony rzepak	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.1 Posiadanie przez oskarżonych: Z. P., B. P. i W. B. statusu osób uprawnionych formalnie lub faktycznie do reprezentowania firmy (...) Sp. z o.o. SKA	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. P.	k. 569-570, 698-701	
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. P.	k. 574-575, 718-719		
Zeznania świadka Ł. Ś.	k. 28-29, 543, 719v-720v		
Zeznania świadka M. C.	k. 67, 730v-731		
Zeznania świadka N. Z.	k. 71-72, 731		
Zeznania świadka I. D.	k. 622-623, 770		
Zeznania świadka J. B.	k. 350, 785v		
Zeznania świadka J. T.	k. 590- 591, 83		
Odpisy z Krajowego Rejestru Sądowego	k. 14-25, 36-38, 534-536		

Kopia akt rejestrowych (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. SKA	k. 373-441, 442-460		
1.2 Zawarcie w dniu 31 lipca 2013 roku przez (...) Sp. z o.o. SKA z Ł. Ś. umowy sprzedaży rzepaku w ilości 300 ton.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. P.	k. 569-570, 698-701	
Zeznania świadka Ł. Ś.	k. 28-29, 543, 719v-720v		
Zeznania świadka B. M.	k. 33-34, 729v		
Zeznania świadka A. B.	k. 65, 729v-730		
Zeznania świadka M. C.	k. 67, 730v-731		
Umowa kupna – sprzedaży z dnia 31 lipca 2013 roku	k. 5		
1.3 Zła kondycja finansowa (...) Sp. z o.o. SKA w dacie zawarcia umowy z Ł. Ś. skutkująca utratą płynności finansowej spółki i znacznymi opóźnieniami w realizacji płatności wobec kontrahentów	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. P.	k. 569-570, 698-701	
Zeznania świadka Ł. Ś.	k. 28-29, 543, 719v-720v		
Zeznania świadka T. S.	k. 464-465, 769v-770		
Zeznania świadka J. T.	k. 590- 591, 830		
1.4 Nie wywiązanie się przez (...) Sp. z o.o. SKA z całości zobowiązań finansowych wobec Ł. Ś. z tytułu	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. P.	k. 569-570, 698-701	

realizacji umowy z dnia 31 lipca 2013 roku i tym samym doprowadzenie go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę 93.314,00 złotych.			
Zeznania świadka Ł. Ś.	k. 28-29, 543, 719v-720v		
Zeznania świadka B. M.	k. 33-34, 729v		
Zeznania świadka A. B.	k. 65, 729v-730		
Zeznania świadka M. C.	k. 67, 730v-731		
Zeznania świadka T. W.	k. 103, 731		
Zeznania świadka W. K.	k. 352, 770		
Zeznania świadka G. T.	k. 474-475, 785v		
Wyrok Sądu Okręgowego w W. XX Wydział Gospodarczy z dnia 9 lipca 2015 roku w sprawie XX GC (...)	k. 4		
Noty księgowe wskazujące stan zadłużenia z tytułu transakcji pomiędzy (...) Sp. z o.o. SKA	k. 7, 41-42, 47		
Faktury VAT	k. 8-13, 43-45		
Dokumentacja związana z czynnościami firmy windykacyjnej	k. 48-64		
Kopia akt postępowania egzekucyjnego KM (...)	k. 256-334		

Kopia akt XX GC (...) Sądu Okręgowego w W. XX Wydział Gospodarczy	k. 108-253		
Postanowienie Komornika sądowego Przy Sądzie Rejonowym w J. z dnia 12.12.2017 r.	k. 3		
Odpis wyroku SR w B.w sprawie VII K (...) wraz z uzasadnieniem	k. 790-799		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	Z. P. B. P. W. B.	w dniu 31 lipca 2013 roku w J., woj., (...) działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili Ł. Ś. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 93.314,00 złotych w ten sposób, że wprowadzili go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się ze zobowiązania polegającego na zapłacie za zakupiony rzepak	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Brak zamiaru doprowadzenia do	Wyjaśnienia oskarżonego Z. P.	k. 569-570, 698-701	

niekorzystnego rozporządzenia mieniem Ł. Ś.			
Wyjaśnienia oskarżonego B. P.	k. 574-575, 718-719		
Wyjaśnienia oskarżonego W. B.	k. 610-611, 701		
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1, 1.2, 1.3, 1.4	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. P.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części w jakiej potwierdził on pełnienie funkcji dyrektora zakładu produkcyjnego w firmie i posiadanie z tego tytułu uprawnień w zakresie zakupu produktów czy półproduktów potrzebnych do realizacji produkcji w tym m.in. rzepaku. Z jego wyjaśnień wynika, iż faktycznie to właśnie on podejmował i odpowiadał za wszystkie decyzje związane z funkcjonowaniem zakładu i procesem produkcyjnym w tym za decyzje o charakterze finansowym. Oskarżony przyznał, że to on osobiście podpisywał umowę z pokrzywdzonym Ł. Ś. oraz, że umowa ta zawierana była w trudnym dla firmy okresie	

a mianowicie w okresie żniw, kiedy to firma obciążona jest znacznymi wypłatami dla rolników od, których kupuje rzepak używany do swojej produkcji. W związku z tym w okresie skupu rzepaku firma miała problemy z terminowością wypłat na rzecz swoich dostawców. Jak podał w momencie kiedy obejmował stanowisko dyrektora zakładu firma była zadłużona z tytułu kredytu zabezpieczonego na nieruchomościach i ruchomościach firmy, które stanowiły jego zabezpieczenie. Oskarżony sam przyznał, że z uwagi na konieczność płacenia odsetek od kredytu bankowego oraz zabezpieczenia środków na wypłaty dla pracowników firmy oraz środków na bieżącą działalność zakładu jak również przerwę w produkcji trwającą w okresie od 15 grudnia 2013 roku do 15 stycznia 2014 roku nie był w stanie wypłacić pokrzywdzonemu całości jego należności. Jego wstępne kalkulacje co do warunków realizacji umowy kredytowej z bankiem również okazały się chybione, gdyż liczył na przedłużenie spłaty na okres 6 – letni oraz umorzenie odsetek od kredytu zaś bank zaoferował jedynie możliwość wydłużenia spłaty na okres 3 lat,

		<p>co skutkowało tym, że faktyczny koszt obciążenie finansowego z tego tytułu był trzykrotnie wyższy niż początkowo zakładał. Z wyjaśnień oskarżonego wynika także, iż jego syn – współoskarżony B. P. zajmował się w firmie pozyskiwaniem nowych kontrahentów oraz komunikacją z nimi w formie telefonicznej i internetowej, zaś współoskarżony W. B. odpowiedzialny był za strategię biznesową i rozwojową firmy, pozyskiwanie inwestorów. Wyjaśnienia oskarżonego w opisaney wyżej części korespondują z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie zarówno o charakterze osobowym jak i zgromadzonej dokumentacji.</p>	
1.1	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. P.	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części w jakiej potwierdził fakt pełnienia w firmie (...) Sp. z o.o. SKA funkcji prokurenta oraz uczestniczenie przez niego w części obowiązków związanych z prowadzeniem spraw spółki. Wskazał on osobę swojego ojca Z. P. jako osoby, która zasadniczo zajmowała się sprawami związanymi z produkcją firmy i relacjami handlowymi. Przyznał, że z pokrzywdzonym mógł rozmawiać telefonicznie</p>	

		<p>w związku z realizacją umowy zawartej pomiędzy stronami. Wyjaśnienia oskarżonego w w/w części korespondowały z wyjaśnieniami Z. P. oraz dowodami z dokumentów potwierdzających jego status w firmie.</p>	
1.1, 1.2, 1.3, 1.4	Zeznania świadka Ł. Ś.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka. Były one spójne i logiczne i znajdują potwierdzenie w zeznaniach pozostałych świadków oraz częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego Z. P. i zgromadzonych w sprawie dowodach z dokumentów. Z zeznań świadka wynika, iż podpisał on z firmą (...) S. z o.o. SKA umowę na dostawę rzepaku w ilości 300 ton. Nawiązanie współpracy nastąpiło w oparciu o złożenie przez B. P. oferty telefonicznej. Umowę tę podpisał osobiście Z. P. jako dyrektor spółki. Zapewniał przy tym, że spółka jest wypłacalna i pokrzywdzony nie będzie miał problemu z płatnościami za dostawy rzepaku. Umowa ta była realizowana w transzach sprzedażowych a każda z tych transz była potwierdzana fakturą VAT. Transze sprzedażowe realizowane były w miesiącu sierpniu oraz wrześniu 2013 roku. Żadna z tych transz nie została opłacona w wymaganym terminie a kolejne transze</p>	

		<p>realizowane były w oparciu o zapewnienia Z. P., że wkrótce pokrzywdzony otrzyma całość swojej należności z tytułu dostaw rzepaku. Jak zaznaczył, P. obiecywał mu, że wkrótce otrzyma pieniądze jak tylko firma otrzyma środki finansowe i podawał mu żadnych informacji, które wskazywałyby, iż ma ona kłopoty finansowe czy też innego rodzaju, które mogą wpłynąć na realizację zobowiązania. Z całości należności uzyskał jedynie część jaką udało mu się wyegzekwować z pomocą firmy windykacyjnej. Pokrzywdzony wskazał, że w sprawie zaległości płatniczych zarówno on jak i jego pracownicy wielokrotnie kontaktowali się ze Z. P., który początkowo zapewniał go o niechybnej regulacji płatności a następnie zaprzestał odbierania telefonów. W rozmowach na ten temat Z. P. nie tłumaczył powodów opóźnień w płatnościach a jedynie zapewniał, że wszystkie należności zostaną wkrótce zapłacone. Ponadto nigdy sam nie kontaktował się jako pierwszy z pokrzywdzonym w sprawie zapłaty zaległości. Nie wyjaśnił mu również w późniejszym czasie przyczyn dla jakich nie wywiązał się z zobowiązań finansowych wobec Ł. Ś..</p>	
--	--	--	--

1.2, 1.4	Zeznania świadka B. M.	Świadek potwierdziła fakt zawarcia przez Ł. Ś. umowy z firmą (...) Sp. z o.o. SKA na dostawę rzepaku oraz to, że w ramach jej wykonania Ł. Ś. zrealizował szereg dostaw. Jak zeznała świadek ostatecznie w/w spółka nie zapłaciła pokrzywdzonemu za całość zrealizowanych dostaw a jego zabiegi o otrzymanie całości zapłaty okazały się bezskuteczne. Zeznania świadka były jasne i logiczne. Sąd obdarzył je przymiotem wiarygodności albowiem korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.	
1.2, 1.4	Zeznania świadka A. B.	Świadek potwierdziła, iż Ł. Ś. zawarł z firmą (...) Sp. z o.o. SKA umowę na dostawę rzepaku w toku realizacji, której Ł. Ś. przekazał w/w spółce szereg transz rzepaku, za które nie uzyskał płatności. Świadek brała udział w czynnościach mających na celu wyegzekwowanie w/w płatności jednakże okazały się one bezskuteczne. W związku z tym Ł. Ś. dochodził zapłaty w drodze postępowania sądowego uzyskując wyrok korzystny dla siebie. Potwierdziła, że przedmiotowa spółka nie zwracała się do Ł. Ś. o przedłużenie wymaganego terminu płatności czy też	

		rozłożenie jej na raty. Zeznania świadka były jasne i logiczne. Sąd obdarzył je przymiotem wiarygodności albowiem korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.	
1.1, 1.2, 1.4	Zeznania świadka M. C.	Świadek uczestniczyła w podpisaniu umowy o dostawę rzepaku zawartej pomiędzy pokrzywdzonym a firmą (...). z.o. SKA reprezentowaną wówczas przez Z. P.. Jak zeznała w ramach w/w umowy Ł. Ś. zrealizował szereg dostaw rzepaku, za które nie otrzymał ustalonej zapłaty co skutkowało tym, iż zaprzestał dostarczania rzepaku na rzecz w/w firmy. Upominał się o należne mu pieniądze, jednakże jego starania pozostały bezskuteczne. Kontakt z firmą (...) był utrudniony gdyż nikt nie odbierał telefonów. W konsekwencji takiego stanu rzeczy Ł. Ś. zwrócił się o pomoc do firmy windykacyjnej z pomocą, której odzyskał jedynie część należności. Zeznania świadka były jasne i logiczne. Sąd obdarzył je przymiotem wiarygodności albowiem korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.	
1.1	Zeznania świadka N. Z.	Zeznania świadka mają o tyle znaczenie, że	

		potwierdzają, iż oskarżony W. B. był prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. natomiast Z. P. zajmował się w ramach w/w spółki wytwarzaniem oleju i biopaliw.	
1.4	Zeznania świadka T. W.	Z zeznań świadka wynika, że jako komornik sądowy, na mocy tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w W. XX Wydział Gospodarczy z dnia 9 lipca 2015 roku sygn.. akt XXGC (...), prowadził postępowanie egzekucyjne w stosunku do dłużnika (...) Sp. z o.o. SKA, które zakończyło się stwierdzeniem jego bezskuteczności. W ramach prowadzonych czynności świadkowi udało się jedynie raz nawiązać kontakt telefoniczny ze Z. P., który nie przedstawił żadnych konkretów co do spłaty zobowiązania. Ponowna próba kontaktu z w/w osobą okazał się nieskuteczna. Zeznania świadka były rzeczowe i logiczne. Sąd obdarzył je przymiotem wiarygodności albowiem korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.	
1.3	Zeznania świadka T. S.	Z zeznań świadka wynika, iż firma (...) Sp. z.o.o. SKA miała problemy z terminową zapłatą czynszu najmu pomieszczeń biurowych. Z informacji jaką otrzymał	

		<p>świadek od Z. P. wynikało, że przyczyną w/w opóźnień były problemy z produkcją. Zeznania świadka były jasne i logiczne. Sąd obdarzył je przymiotem wiarygodności albowiem korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.</p>	
1.4	<p>Zeznania świadka W. K.</p>	<p>Z zeznań świadka wynika, że firma windykacyjna, którą świadek reprezentował prowadziła czynności windykacyjne w zakresie należności jakie przysługiwały Ł. Ś. wobec (...) sp. z o.o. SKA. W ramach w/w czynności firma windykacyjna odzyskała dla Ł. Ś. część należności a mianowicie kwotę 130.000 złotych, natomiast pozostała kwota 93.314 złotych nie został odzyskana. Zeznania świadka były jasne i logiczne. Sąd obdarzył je przymiotem wiarygodności albowiem korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.</p>	
1.1	<p>Zeznania świadka I. D.</p>	<p>Zeznania świadka mają o tyle znaczenie, że świadek potwierdziła, iż w dacie zarzutu osobą decyzyjną w zakresie działalności firmy (...). z.o.o SKA był Z. P..</p>	
1.1	<p>Zeznania świadka J. B.</p>	<p>Z zeznań świadka wynika, iż był on zatrudniony w</p>	

		<p>firmie (...) w charakterze kierowcy ciężarówki i wielokrotnie na polecenie Z. P. jako osoby decyzyjnej (nazywał go wręcz prezesem spółki) realizował transporty odbioru rzepaku od kontrahentów spółki. Zeznania świadka były jasne i logiczne. Sąd obdarzył je przymiotem wiarygodności albowiem korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.</p>	
1.4	<p>Zeznania świadka G. T.</p>	<p>Z zeznań świadka wynika, że jako pracownik firmy windykacyjnej E. H. prowadził czynności windykacyjne w zakresie roszczenia Ł. Ś. wobec (...) Sp. z o.o. SKA. W wyniku działań windykacyjnych została zawarta ugoda w ramach, której odzyskano dla pokrzywdzonego kwotę 130.000 złotych. Jak wskazał świadek w toku czynności windykacyjnych kontaktowano się z oskarżonymi: W. B. i Z. P.. Zeznania świadka były jasne i logiczne. Sąd obdarzył je przymiotem wiarygodności albowiem korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.</p>	
1.1, 1.3	<p>Zeznania świadka J. T.</p>	<p>Świadek jako pracownica firmy (...) wskazała, że wszystkie rozmowy handlowe prowadził Z. P. i to on również</p>	

		<p>zawierał stosowne umowy oraz podejmował wszelkie decyzje związane z bieżącą działalnością firmy. Jego syn B. P. pomagał ojcu w załatwianiu formalności oraz spotkaniach z klientami. Świadek jako pracownik biurowy zajmujący się wystawianiem faktur oraz prowadzeniem wszelkiej korespondencji z kontrahentami i instytucjami, jednoznacznie stwierdziła, że w okresie od lipca do grudnia 2013 roku sytuacja finansowa spółki była bardzo zła tj. spółka miała problemy z płynnością finansową, które skutkowały brakiem terminowych płatności wobec klientów firmy. Zeznania świadka były jasne i logiczne. Sąd obdarzył je przymiotem wiarygodności albowiem korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.</p>	
1.4	Postanowienie Komornika sądowego Przy Sądzie Rejonowym w J. z dnia 12.12.2017 r.	Dowód nie budził wątpliwości co do rzetelności sporządzenia. Potwierdzał fakt bezskuteczności egzekucji prowadzonej wobec (...) Sp. z o.o. SKA z wniosku Ł. Ś..	
1.4	Wyrok Sądu Okręgowego w W. XX Wydział Gospodarczy z dnia 9 lipca 2015 roku w sprawie XX GC (...)	Dowód nie budził wątpliwości co do rzetelności sporządzenia. Potwierdzał fakt zasądzenia od (...) Sp. z o.o. SKA na rzecz Ł.	

		Ś. kwoty 93.313,45 zł z ustawowymi odsetkami a więc kwoty z tytułu dostaw rzepaku, której w/ w podmiot nie uregulował.	
1.2	Umowa kupna – sprzedaży z dnia 31 lipca 2013 roku	Dowód nie budził wątpliwości co do rzetelności sporządzenia. Potwierdzał fakt zawarcia pomiędzy (...) Sp. z o.o. SKA a Ł. Ś. umowy na dostawę 300 ton rzepaku.	
1.4	Noty księgowe wskazujące stan zadłużenia z tytułu transakcji pomiędzy (...) Sp. z o.o. SKA	Dowód nie budził wątpliwości co do rzetelności sporządzenia. Wskazywał dostawy rzepaku zrealizowane przez Ł. Ś. wobec (...) Sp. z o.o. SKA, za które nie otrzymał on ekwiwalentu pieniężnego.	
1.4	Faktury VAT	Dowód nie budził wątpliwości co do rzetelności sporządzenia. Stanowił potwierdzenie realizacji przez Ł. Ś. wobec (...) Sp. z o.o. SKA dostaw rzepaku, za które nie otrzymał on ekwiwalentu pieniężnego.	
1.1	Odpisy z KRS	Dowód nie budził wątpliwości co do rzetelności sporządzenia. Potwierdzał status W. B. i B. P. jako formalnych reprezentantów (...) Sp. z o.o. SKA. W dacie zarzutu aktu oskarżenia W. B. był bowiem Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. a B. P. jej prokurentem samoistnym a (...) Sp. z o.o. była	

		komplementariuszem (...) Sp. z o.o. SKA.	
1.4	Dokumentacja związana z czynnościami firmy windykacyjnej	Dowód nie budził wątpliwości co do rzetelności sporządzenia. Wskazywał na czynności windykacyjne przeprowadzone przez firmę windykacyjną na zlecenie Ł. Ś. wobec (...) Sp. z o.o. SKA.	
1.4	Kopia akt XX GC (...) Sądu Okręgowego w W. XX Wydział Gospodarczy	Dowód nie budził wątpliwości co do rzetelności sporządzenia.	
1.4	Kopia akt postępowania egzekucyjnego KM (...)	Dowód nie budził wątpliwości co do rzetelności sporządzenia.	
1.1	Kopia akt rejestrowych (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. SKA	Dowód nie budził wątpliwości co do rzetelności sporządzenia.	
1.4	Odpis wyroku SR w B. w sprawie VII K (...) wraz z uzasadnieniem (k. 790-799)	Dowód nie budził wątpliwości co do rzetelności sporządzenia. Wskazywał na podobny modus operandi oskarżonych Z. P. i B. P. w okresie bezpośrednio poprzedzającym działanie sprawców w przedmiotowej sprawie.	
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonych: Z. P., B. P. i W. B.	<p>Sąd odmówił przymiotu wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonych w zakresie w jakim twierdzili, iż ich zamiarem nie było doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem pokrzywdzonego Ł. Ś.. Przeczy temu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, który wskazuje, że mieli oni świadomość, iż zaciągają zobowiązanie wobec pokrzywdzonego w sytuacji braku płynności finansowej spółki czego konsekwencją musi być brak zaspokojenia roszczeń wierzyciela z tytułu realizacji zawartej umowy. Do braku tej płynności przyznał się między słowami oskarżony Z. P. jednakże próbował brak płatności na rzecz pokrzywdzonego tłumaczyć problemami z naprawą tłoczni. Należy jednak zauważyć, że do w/ w awarii doszło jednakże nie w okresie wakacyjnym 2013 roku a więc wówczas gdy realizowana była umowa z pokrzywdzonym i wystawiane były faktury z tytułu kolejnych dostaw lecz dopiero na przełomie 2013 i 2014 roku. Podobnymi problemami zresztą tłumaczył fakt niesolidności kontrahenckiej Z. D.</p>	

w sprawie VII K (...)Sądu Rejonowego w B.. Jest to dosyć zastanawiające i sprawia wrażenie stworzenia sobie swoistego alibi dla zaległości w płatnościach na rzecz kontrahentów. Poza tym należy wspomnieć, że na brak płynności finansowej spółki miała wpływ zła kalkulacja związana z zadłużeniem kredytowym i rokowaniami co do jego spłaty ze strony Z. P. co on sam przyznał de facto w toku złożonych wyjaśnień. Również wersja B. P. jest nieprzekonywująca. W świetle choćby wyjaśnień Z. P. i zeznań świadka J. T. nie ulega wątpliwości, że choć Z. P. był osobą dominującą w sprawach bieżącej działalności spółki to jednak wprowadzał syna w te sprawy poprzez uczestnictwo jego syna w rozmowach z klientami czy zlecanie mu prowadzenia z nimi korespondencji handlowej oraz innych czynności związanych z działalnością firmy. Poza tym należy zauważyć, że pełnił on formalną funkcję prokurenta samoistnego komplementariusza spółki a co za tym idzie posiadał wiedzę o jej stanie finansowym. Podobnie zresztą rzecz się ma jeśli chodzi o oskarżonego W. B., który był przecież Prezesem Zarządu komplementariusza spółki

		a więc on także taką wiedzę dysponował.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	Z. P. B. P. W. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z definicją przedstawioną w treści art. 286 § 1 k.k. przestępstwo oszustwa polega na doprowadzeniu przez sprawcę innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, w celu osiągnięcia przez niego korzyści majątkowej. Zachowanie karalne opisane w znamionach przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. skierowane na osobę, którą sprawca zamierza doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, może przybierać zatem trojaki postać: wprowadzenia w błąd			

tej osoby lub wyzyskania błędu tej osoby lub wyzyskania niezdolności tej osoby do należytego pojmowania przedsiębranego działania. W sytuacji wprowadzenia w błąd sprawca wywołuje w świadomości pokrzywdzonego lub innej osoby, której mienie stanowi przedmiot rozporządzenia dokonywanego przez wprowadzonego w błąd, fałszywe wyobrażenie (rozbieżność między rzeczywistością a jej odzwierciedleniem w świadomości dokonującego rozporządzenia mieniem), zaś przy wyzyskaniu błędu wykorzystuje już istniejącą rozbieżność między stanem świadomości dokonującego rozporządzenia mieniem a rzeczywistością, której sprawca nie koryguje, lecz używa dla uzyskania przez siebie lub kogo innego osiągnięcia korzyści majątkowej, wynikającej z niekorzystnego dla pokrzywdzonego rozporządzenia mieniem (por. wyrok SN z 2 grudnia 2002 r., IV KKN 135/00, LEX nr 74478). Czynność wykonawcza w przypadku przestępstwa oszustwa jest złożonym działaniem lub zaniechaniem, którego celem jest doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

własnym lub cudzym. Trafnie podkreśla się w orzecznictwie, że konstrukcja oszustwa poprzez wykorzystanie znamienia "doprowadza" jako charakteryzującego właściwą czynność sprawczą, która realizowana być może przez wprowadzenie w błąd, wyzyskanie błędu lub wyzyskanie niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, zakłada istnienie związku przyczynowego między zachowaniem sprawcy a zachowaniem pokrzywdzonego i rezultatem w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez tego ostatniego. Podstawą odpowiedzialności karnej jest złożone zachowanie sprawcy i pokrzywdzonego, wzajemna aktywność sprawcy i pokrzywdzonego. Właściwe znamię czynnościowe "doprowadza" przesądza, że oszustwo jest przestępstwem materialnym, jego skutkiem zaś niekorzystne rozporządzenie mieniem. Znamię "doprowadza" z językowego punktu widzenia oznacza zachowanie będące przyczyną czegoś, powodowanie, wywoływanie (por. Słownik..., t. I, s. 868). Przesądza to,

że między zachowaniem sprawcy, polegającym na wprowadzeniu w błąd, wyzyskaniu błędu lub wyzyskaniu niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, a niekorzystnym rozporządzeniem mieniem zachodzić musi związek przyczynowy. Błędem w rozumieniu znamion tego przestępstwa jest niezgodność między obiektywną rzeczywistością a jej odbiciem w świadomości człowieka. Warunkiem koniecznym istnienia błędu jest konfrontacja obiektywnej rzeczywistości ze stanem świadomości człowieka. Wprowadzenie w błąd może następować także za pomocą tzw. faktów konkludentnych, tj. takiego zachowania sprawcy, z którego pokrzywdzony sam ma według zamiaru sprawcy wysnuć błędne wnioski. Przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem oraz umyślnym kierunkowym. Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu.

Elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania lub zaniechania. Przepis art. 286 § 1 k.k. nie wymaga, aby dla wprowadzenia w błąd sprawca podejmował szczególne czynności, polegające na działaniu podstępny lub chytrym. Dla uznania, iż mamy do czynienia z wprowadzeniem w błąd, wystarczające jest każde, jakiegokolwiek działanie, które może doprowadzić do powstania błędnego wyobrażenia o rzeczywistości u osoby rozporządzającej mieniem (por. wyrok SN z 26 czerwca 2003 r., V KK 324/02, LEX nr 80291). W rozważaniach na temat przesłanek koniecznych dla zaistnienia przestępstwa oszustwa klasyfikowanego w art. 286 § 1 k.k. warto przytoczyć kilka następujących orzeczeń sądów apelacyjnych:

1) wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 2015-10-02 sygn. akt. II AKa 157/15 LEX nr 1927734

Świadomość w czasie zawierania umowy nie tylko niemożności dokonania płatności w

ogóle, ale też niemożności uczynienia tego w terminach uzgodnionych ze stroną umowy i w rezultacie doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, stanowi wyczerpanie znamion przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i potwierdza istnienie po stronie sprawcy zamiaru bezpośredniego kierunkowego.

2) wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2016-04-20 sygn. akt II AKa 78/16 LEX nr 2047164

W wypadku gdy o niekorzystnym rozporządzeniu mieniem, a w konsekwencji o korzyści majątkowej po stronie sprawcy, przesądza fakt nieuregulowania należności za pobrany towar, dla spełnienia znamion strony podmiotowej niezbędne jest ustalenie, że sprawca już w chwili składania zamówienia na towar miał zamiar nieuiszczenia należności za niego, uiszczenia jej z opóźnieniem, w niepełnej wysokości, czy zależnie od powodzenia innych przedsięwzięć, doprowadzając w ten sposób pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Innymi słowy, podstawowym kryterium rozgraniczenia oszustwa

od niewywiązania się ze zobowiązania o charakterze cywilnoprawnym jest wykazanie, że w chwili zawierania umowy sprawca działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, to jest dążył do uzyskania świadczenia poprzez wprowadzenie w błąd lub wyzyskanie błędu drugiej strony umowy co do okoliczności mających znaczenie dla zawarcia umowy, że gdyby знаła ona rzeczywisty stan, nie zawarłaby umowy lub nie zawarłaby jej na tych warunkach, w jakich została zawarta.

3) Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 2014-04-10 II AKa 36/14 KZS 2014/6/105

Oskarżony w dacie zawierania umów z pokrzywdzonymi podmiotami nie dysponował środkami finansowymi, które pozwalały na wywiązanie się z nich na ustalonych warunkach. Zawierając dane umowy nie tylko nie poinformował o tym pokrzywdzonych, ale co najmniej zataił wobec nich rzeczywistą sytuację finansową. Oskarżonego nie może eskulpować fakt, iż brak zapłaty był do pewnego stopnia spowodowany niepowodzeniem realizowanych przez niego przedsięwzięć

gospodarczych z przyczyn w części od oskarżonego niezależnych, albowiem bez stosownych uzgodnień z drugą stroną umowy (a takie w przypadku wymienionych pokrzywdzonych nie miały miejsca), nie mógł on uzależniać zapłaty od zdarzeń przyszłych i niepewnych.

Wobec powyższego nie ulega wątpliwości, że oskarżeni swoim zachowaniem opisanym zarzutem aktu oskarżenia wyczerpali ustawowe znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Wytworzyli oni w świadomości pokrzywdzonego fałszywy obraz co do możliwości wywiązania się przez reprezentowaną przez nich spółkę z zobowiązań finansowych wynikających z zawartej umowy dostawy rzepaku przez faktyczne zapewnienie go, iż płatności za dostarczony towar będą przez spółkę regulowane na bieżąco lub z nieznacznym opóźnieniem w sytuacji gdy oskarżeni doskonale wiedzieli, że spółka nie będzie się w stanie wywiązywać z zobowiązań finansowych wobec pokrzywdzonego na warunkach z nim uzgodnionych tj. z zachowaniem 21 dniowego terminu płatności wynikającego z wystawianych przez pokrzywdzonego faktur VAT. O swoich kłopotach

finansowych
uniemożliwiających
oskarżonym realizację
zobowiązań płatniczych
w ustalonym terminie
nie powiadomili oni
pokrzywdzonego
kształtując w nim mylne
przekonanie co do
swojej wypłacalności i
płynności finansowej co
doprowadziło
pokrzywdzonego do
niekorzystnego
rozporządzenia własnym
mieniem. Oskarżony Z.
P. wręcz przyznał, że
zawierając z
pokrzywdzonym umowę o
dostawę rzepaku wiedział,
że nie będzie w
stanie wywiązywać się
w sposób terminowy z
realizacji płatności na jego
rzecz z tego tytułu w
związku z faktem braku
płynności finansowej
spółki związanej z
obciążeniami
wynikającymi ze spłaty
zadłużenia w banku
na warunkach, których
wcześniej nie zakładał.
Kalkulował, bowiem
bezpodstawnie znacznie
korzystniejsze warunki
spłaty zadłużenia a
w rzeczywistości okazały
się one znacznie
poniżej jego oczekiwań.
Sposób postępowania
oskarżonych jako
reprezentantów spółki,
zdaniem Sądu, wskazuje
w sposób oczywisty
na rozmyślne działanie
oskarżonych
ukierunkowane od samego
początku na uzyskanie
korzyści majątkowej

<p>kosztem pokrzywdzonego. Oskarżeni będąc osobami całkowicie zdrowymi psychicznie, obejmowali swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim nie tylko to, że wprowadzają w błąd pokrzywdzonego, ale także i to, że doprowadzają go w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, co niewątpliwie było celem ich działania. Świadczy o tym choćby fakt, iż zapewniali pokrzywdzonego o całkowitej pewności uzyskania przez niego zapłaty za dostarczony towar mimo, iż nie byli w tym czasie w stanie zagwarantować jej realizacji. O rozmyślności ich działania świadczy dodatkowo fakt, że unikali komunikacji z pokrzywdzonym, nie podejmowali żadnych inicjatyw mających na celu wyjście z sytuacji a część jego należności zwrócili pokrzywdzonemu dopiero wówczas gdy ten zlecił windykację długu profesjonalnej firmie windykacyjnej.</p>			
#	1.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	1.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Z. P. B. P. W. B.	I	1	Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami z art. 53 k.k. Oceniając stopień zawinienia oskarżonych należy stwierdzić, że jest

on znaczny. Sąd nie znalazł żadnych okoliczności, które ograniczałyby ich w wyborze sposobu postępowania. Działali oni w sposób zamierzony i celowy, rozumiejąc bezprawność swojego postępowania.

Podobnie sytuacja przedstawia się przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości ich czynu. Za takim stanowiskiem przemawia przede wszystkim rodzaj naruszonych przez oskarżonych dóbr prawnych (prawo własności mienia czy też interes gospodarczy wierzyciela), rozmiary wyrządzonej szkody (znaczna kwota mienia utraconego przez pokrzywdzonego na rzecz oskarżonych) oraz niskie motywy jakimi się kierowali dopuszczając się popełnienia zarzucanego im czynu, a mianowicie chęć osiągnięcia korzyści majątkowej.

Czynu tego dopuścili się w sposób świadomy i dobrowolny, nie przymuszony wpływem czy też działaniem innych osób, z niskich pobudek tj. z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej kosztem innej osoby. Należy zauważyć, że nie podjęli oni również żadnych konkretnych starań celem naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody

			<p>choćby na etapie toczącego się postępowania karnego.</p> <p>Po stronie okoliczności łagodzących Sąd uwzględnił jedynie dotychczasową niekaralność oskarżonych Z. P. i B. P..</p> <p>Mając powyższe na uwadze, jak również cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ma spełnić wobec oskarżonych oraz cele kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej w społeczeństwie, Sąd uznał, że uwzględniając powyższe dyrektywy będzie dla każdego z nich kara pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku.</p>
<p>Z. P.</p> <p>B. P.</p> <p>W. B.</p>	II	1	<p>Oceniając jednak, że kara ta w swym bezwzględnym wymiarze byłaby dla oskarżonych rażąco surowa, Sąd na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił oskarżonym jej wykonanie na okres próby wynoszący 3 lata. Orzeczona kara uświadomi oskarżonym naganność ich postępowania i wdroży ich do przestrzegania porządku prawnego, w szczególności poszanowania cudzej własności i interesów wierzycieli w obrocie gospodarczym. W ocenie Sądu kara w orzeczonym wyżej rozmiarze w pełni zrealizuje swe cele wychowawcze, a także</p>

			<p>z zakresu prewencji indywidualnej oraz społecznej i zapobieganie ewentualnemu powrotowi do przestępstwa przez oskarżonych. Stanowi ona dostateczny okres dla podjęcia przez oskarżonych koniecznej refleksji nad własnym postępowaniem oraz charakteryzuje się wystarczającym stopniem dotkliwości by posiadać istotny walor wychowawczy dla późniejszej ich postawy. Groźba ewentualnego zarządzenia wykonania w/w kar powstrzyma oskarżonych skutecznie przed ponownym złamaniem porządku prawnego a orzeczonego okres próby pozwoli Sądowi na rzetelne zweryfikowanie pozytywnej prognozy kryminologicznej przyjętej wobec sprawców.</p>
<p>Z. P.</p> <p>B. P.</p> <p>W. B.</p>	III	1	<p>Z racji, iż czyn jakiego dopuścili się oskarżeni został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Sąd, w ramach dodatkowej dolegliwości, orzekł wobec każdego z nich obok kary pozbawienia wolności, karę grzywny przewidzianą w art. 33 § 2 k.k. w wymiarze 200 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 15 złotych. Działanie oskarżonych ukierunkowane było</p>

			bowiem na osiągnięcie korzyści majątkowej i taką też korzyść, w postaci konkretnej wartości utraconej przez pokrzywdzonego reprezentowany przez nich podmiot osiągnął.
1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Z. P. B. P. W. B.	IV	1	Oskarżeni w toku postępowania karnego korzystali z pomocy prawnej obrońców wyznaczonych z urzędu, dlatego też Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. K. kwotę 1.343,16 zł (jeden tysiąc trzysta czterdzieści trzy złote i 16/100) w tym 23% podatku VAT, na rzecz adw. B. G. kwotę 1136,52 zł (jeden tysiąc sto trzydzieści sześć złotych i 52/100) w tym 23% podatku VAT oraz na rzecz adw. M. W. kwotę 1136,52 zł (jeden tysiąc sto trzydzieści sześć złotych i 52/100) w tym 23% podatku VAT - tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym Z. P., B. P. i W. B. z urzędu.
6. inne zagadnienia			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>	
<p>W zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie II wyroku Sąd, z uwagi na datę popełnienia zarzucanego oskarżonym czynu, zastosował na mocy art. 4 § 1 k.k. ustawę karną w brzmieniu sprzed nowelizacji ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 roku poz. 369) jako względniejszą dla sprawcy.</p> <p>Sąd nie orzekł w przedmiocie wnioskowanego przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem albowiem w przedmiocie roszczeń z tego tytułu prawomocnie orzeczono wyrokiem Sądu Okręgowego w W. w sprawie XX GC (...). Zrealizował tym samym dyspozycję przepisu art. 415 § 1 k.p.k.</p>	

Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego Z. P. kwotę 2646,62 zł (dwa tysiące sześćset czterdzieści sześć złotych i 62/100), zaś od oskarżonych B. P. i W. B. kwoty po 1986,52 zł (jeden tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt sześć złotych i 52/100) - na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów sądowych.</p> <p>Na koszty te złożyły się w odniesieniu do oskarżonego Z. P.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - opłata od kary pozbawienia wolności – 180 zł - opłata od kary grzywny – 600 zł; - ryczałt za doręczenia – 40 zł; - dane o karalności – 30 zł; - opinia biegłych psychiatrów – 453,46 zł, - koszty obrony z urzędu – 1343,16 zł. <p>Na koszty te złożyły się w odniesieniu do oskarżonych B. P. i W. B.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - opłata od kary pozbawienia wolności – 180 zł 	

	<p>- opłata od kary grzywny – 600 zł;</p> <p>- ryczałt za doręczenia – 40 zł;</p> <p>- dane o karalności – 30 zł;</p> <p>- koszty obrony z urzędu – 1136,52 zł.</p> <p>Oskarżeni są osobami zdrowymi, zdolnymi do pracy zarobkowej a zatem mają możliwość realizacji w/w należności na rzecz Skarbu Państwa bez istotnego uszczerbku dla utrzymania siebie i swojej rodziny (choćby w formie ratalnej).</p>
1Podpis	